

הקואנדו של הסדרנים הפך דיסקוטק לשדה-קרב שגעוני



הם ניגשו לפזר את המהומות ביציבות חסרת-תקדים. בעזרת דחיסות ומכות-אגרוף, התנהגותם של הסדרנים, חובשי כובעי המצחייה הכימעט-צבאיים, לא עזרה להשיב את השקט על כנו. צעירות בנות 14, שני כנסו לאווירת ההיסטריה ששררה במקום, החלו למרוט את שיערן, כשהן צוחקות בקול חד. ביחד עם הבנים הלבושים בגדים עליונים התנפלו נגד מחיצת-המתכת המפרידה בין ה-אולם לבמה.

שם, כשכליהם בדיהם, ניצבו הצעירים שגרמו לכל ההמולה: להקת המיפלצות, פרוציה-שיער והעצבנים. הנגנים דווקא לא התרגשו. להיפך. הם המשיכו לנגן בכל המרץ. הדבר הגביר עוד יותר את התלהבות קהל המעריצים הצעירים. הלחץ העצום על גודל הכרזל גבר והסכנות התמוטטו פתאום, כשכני-הנוער השרויים באכססאווה ממש גוררים פנימה. כדי להיות קרובים, ואולי לגעת, במי-פלצות הנערצות שלהם.

★ ★ ★ ג'יטרה נגד קהל

היו אלו מיפלצות תמימות למדי. היעקב ("יקי") יושע, המיפלצת הראשית, הוא נער מתולתל-שיער ותמים-עיניים. אבל על הבימה הוא היה אדם אחר לגמרי: הוא לקח את הגיטרה שלו, השליך אותה על הריצפה, ניסה לדרוס אותה, לפי מיטב הי-מסורת של להקות-הקצב האמריקאיות. הדבר עורר גלי-היסטריה חדשים כאלו: הצעירים, כולל ילדים קטנים רבים, פרצו בתשואות, קרבו עוד יותר ללהקה. גם הסדרנים, אנשי-הקומנדו המפורסמים, נידבקו באותה היסטריה. הם דחפו את בני-הנוער בחזרה, כשהם משתמשים בידים ואף בבעיטות. וצועקים כל הזמן, לא פחות חזק מן המעריצים הקטנים. סדרן ממושקף עבר אף על מאמצי חבריו:



גיטרה על הראש

מאיים להשליך סדרן ממושקף, מאנשי-הקומנדו השומרים על הסדר במיר-הנוער. הסדרנים איבדו את שליטתם על הקהל ועל עצמם, גרמו יותר צרות ממעריצים של להקת-המיפלצות.

מה יפית אומרת יפית קוקוס (16) חברת תנועת הנוער ל-נוער: "אני מתה על מוסיקה. כמה שיותר רעש, יותר טוב. הייתי הופכת לחברה של אחד המיפלצות, אבל אז הייתי נשאת תמיד בצד."

את חברי-להקת המיפלצות על הידיים ונשאו אותם בתהלוכת-ניצחון, תוך-כדי קריאות כמו "רוצים את יקי!" והלאה המבוגרים! ובעיקר: "לכה לא מביאים את החיפושיות!" ואז קרא יקי לעבר הקהל: "אתם אוהבים אותנו?" "כן! כן!" נהם ההמון הצעיר. "אז תלכו בבקשה בשקט הביתה. אחרת לא נקבל כסף מעיר-הנוער!" אמר יקי. החברה הלכו.

תמה אנחנו? תפליצות!



דיסקוטק בעיר-הנוער, שבגני התערוכה בתל-אביב, נראה כשדה-קרב. צעירים וצעירות טיפסו על הפיגומים, ומשם — על הקירות ממש, כשחבריהם תרמכים בהם, מלמטה.

נערות עם שיער בלונדי ופרוע, בקצרי-צאיט-מאכסימום, השתוללו והשמיעו קולות של עכברים שחוטמים. צעירים עם שיער כהה, לא פחות ארוך ומסובך, פערו פיהם בצעקה, שלא נשמעה כלל, כהמולת הכללית. ומעל לכל ההמולה, נשמע בבידור קול



ולא הסדרנים של עיר הנוער אשר הצליחו להרגיע את עשרות המעריצים הצעירים והמשולהבים, לשלוח אותם הביתה בבקשה מיוחדת ומקורית: אם אתם אוהבים אותנו — אז לכו בבקשה!

תגובת הסדרנים: הם ציוו לעצור את חברי-הלהקה כאחראים להתפרצות ציבורית. ורק כעבור שעות שוחררו המיפלצות בערבית. אנשי עיר-הנוער, מוסר שהצטיין ה-שנה, כמו כל השנים, באירגון מופעי-בידור חינוכיים לצעירים, חשבו שהם מת-עלפים: שערורייה כעיר-הנוער שלהם!

האמת היא שער-הנוער וגני התערוכה בכלל לא היו אשמים במה שאירע. כי ההתפרצות הספונטאנית בביתן 19 לא הייתה אלא חלק מתופעה כלל-ארצית, ואולי כלל-עולמית: הדחך בה מגיב הנוער של 1967, כשהוא מודה לגמרי עם משוה, עם מישוה: עם מיקצב מסויים.

המעריצים להקת-הלהיטים, המיפלצות, הם יעקב ("יקי") יושע, (16); יהודה ("אודי") קדישון (16); ומרדכי ("מוטי") לוי (15). היו אלה חברי-הלהקה הצעירים

הבוקע מן הרמקול: "אנשי הקומנדו! גשו מייד לדיסקוטק! אנשי הקומנדו — לדיסקוטק!"

★ ★ ★ קומנדו בפעולה

הקומנדו הזה לא היה מורכב מ-חיילים, אלא מסדרנים צירוניים, העונים על כינוי משונה זה, בעיר-הנוער.

הם התנהגו באמת, כאנשי-קומנדו בשעת-קרב: כשראו כיצד הצעירים המשולהבים קורעים זה לזו וזו לזה את החולצות הציבעו ניות החליטו, מבלי לבדוק את הדבר מקרוב, שכאן פרצו מהומות של ממש.

הוא עלה לבמה, קרע את המיקרופון מידי יקי, החל צועק לתוכו: "לעזוב מייד את האולם! לעזוב מייד!"

הסדרן התרחה. הוא קפץ מן הבמה, קסף את הגיטרה החשמלית מידי של אודי, אחר מחברי להקת-המיפלצות ונופף בה מעל לראשי-הקהל, באיום.

★ ★ ★ בתוריישיבה מרקדים

א לא שגם זה לא עור. בחוריישיבה, מרקדים, חברי-תנועות נוער צעירניים, וסתם בני-צפון ומיזרח-תל-אביב נהרו על-פני הסדרנים לבמה. הם לקחו

פורצי-הגדר מסלקים מחסום ברזל ונוהרים על-פני הסדרנים שעמדו חסרי-אונים. לנוער שבא למקום לא היה איכפת שום דבר, הוא קרא ללא הרף: "רוצים את החיפושיות!"